

16 Ιουνίου 2016

«Αν τον έστειλε η Παναγία, θα ξαναστείλει»

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα

Η απάιδευτη και απλή γυναίκα, που μαθητεύει στην Εκκλησία, γίνεται των σοφών σοφωτέρα. Γνωρίζει το Ευαγγέλιο, χωρίς να ξεύρη να διαβάσει.

Αφηγείται πανέμορφα τους βίους Αγίων. Ξεχωρίζει την καθημερινή από την σκόλη, την νηστεία από την κατάλυση. Του Γένους τις τυράχνιες και τα βάσανα διηγείται με καιόμενη καρδιά.

– Σαν σήμερα, παιδάκια μου, οι Τούρκοι μας πήραν την Πόλη. Το αίμα έτρεξε ποτάμι στα λιθόστρωτα.

Γνωρίζει την διάκριση και παλεύει την ζωή με τις άγιες αρετές. Καμμιά κακοτυχία δεν την απελπίζει και καμμιά χαρά δεν την ξυπάζει. Προ πάντων, έχει ύφος αρχοντικό και ήθος υψηλό σαν κι αυτό των Αγίων. Και, συνελόντι ειπείν, η γυναίκα της Εκκλησίας δεν περνά μεσαίωνα, κι ας φορά τριμμένα συρτά και κουρελιασμένο λέντιο.

Τουναντίον η γυναίκα μακριά από την Εκκλησία, και μάλιστα αν τύχη να πλουτήσει και ευημερήσει, καταντά η πιο αλλόκοτη ύπαρξη πάνω στη γη. Αν κάτι στραβώσει στην ευτυχισμένη ζωή της, πολύ γρήγορα καταβάλλεται, καταρρακώνεται η προ ολίγου υψηλά ισταμένη.

Η γυναίκα της Εκκλησίας δεν πιστεύει ευκαιριακά• ποτέ δεν είναι καιροσκόπος στα πράγματα της πίστης. Έτσι και η κυρά- Μαρία η Σκαραμαγκά με τα πολλά παιδιά, όταν κάποια στιγμή δοκιμάστηκε η αγάπη της για την Παναγιά με την παρουσία ενός λαγού, έμεινε ακύμαντη.

Είναι αρχές Αυγούστου του 1942. Η πείνα χωρίζει ανδρόγυνα για μια ελιά και ένα κρεμμύδι. Όμως η νηστεία της Παναγίας τηρείται σ' όλα τα σπίτια που φοβούνται τον Θεό. Κάπου η κυρά-Μαριώ εξοικονόμησε λίγο αλεύρι. Πρόσταξε τα παιδιά της να ανάψουν τον μικρό τους φούρνο. Ζύμωνε η μάννα το ψωμί στο σπίτι και στο φουρνόσπιτο τα παιδιά έπαιρναν από την γωνιά λίγα-λίγα τα στοιβαγμένα φρύγανα να κάψουν την κάμινο. Μέσα στα φρύγανα βρέθηκε να 'χη τρυπώσει ένας λαγός. Τα παιδιά πήραν φτυάρια και σκότωσαν το ζωντανό. Χαρούμενα έτρεξαν στην μάννα.

– Θα φάμε λαγό σήμερα, μάννα• μας τον έστειλε η Παναγία.

– Τι λέτε παιδάκια μου; Θα μαγαρίσω τα σκεύη, μαγειρεύοντας κρέας τώρα που σαρακοστεύουμε για την Παναγία; Αν είναι από την Παναγία, θα μας στείλη πάλι στην ώρα της κατάλυσης. Παρ' τε το απ' εδώ.

– Μάννα, πεθαίνουμε της πείνας κι εσύ δεν δέχεσαι το δώρο της Παναγίας σε μας τα υστερημένα κάθε τροφής;

– Καλά μου παιδιά, ας δώσουμε πρώτοι εμείς στην Παναγία την νηστεία, κι Εκείνη με την σειρά της πλούσια την Χάρη της. Όσα και να φάμε, αν Εκείνη δεν θέλη να

ζήσωμε, θα πεθάνωμε.

Ο γείτονας πήρε τ0ον λαγό και, πίνοντας γλυκό κρασί, έφτιαξε πανηγύρια...

Πέρασε ο χρόνος της νηστείας με ελάχιστα κηπουρικά, που έδωσε η ξερική καλουριά. Είμαστε 14 Αυγούστου. Οι άνθρωποι γυρίζουν στ' αμπέλια να βρουν κάποια σταφιδιασμένη ρώγα να 'χη πέση στη γη, να την βάλουν στο στόμα τους, για να στυλώσουν.

- Βρήκες Δημήτρη, ρώγες;

- Βρήκα, μάννα, αλλά οι παλιοσφήκες είχαν τραβήξει όλο τον χυμό και ήταν κατάξερες.

- Βλέπεις από τις αμαρτίες μας, παιδί μου, και αυτή η άλογη φύση οδυνάται και υποφέρει.

Η κυρά- Μαρία έχει πάλι λίγο αλευράκι συνάξει.

- Παιδιά μου, της Παναγίας ξημερώνει. Ας ανάψωμε τον φούρνο να ψήσωμε λίγο άρτο, που είναι μόνον επιούσιος• δεν θα περισσέψη για την άλλη μέρα ούτε μπουκιά.

Τα παιδιά χαρούμενα μπήκαν στο φουρνόσπιτο. Άναψαν φωτιά και άρχισαν να ρίχνουν ξερόκλαδα στον κλίβανο. Φούντωσε η φωτιά και οι πύρινες γλώσσες γλείφουν λαίμαργα το στόμα του φούρνου. Τα φρύγανα λιγοστεύουν στην γωνιά του φουρνόσπιτου. Και να πάλι στον ίδιο τόπο, στην ίδια θέση, ένας μεγάλος κούνελος έχει φωλιάσει, για να αποκρυβή από την μανία του πεινασμένου και γιατί όχι του καλοφαγά, που ονειρεύεται με στιφάδο φτιαγμένο με ξύδι παριανό και γλυκό κρασί να γιορτάση την Παναγία.

- Παιδιά μου, φωνάζει η κυρά- Μαριώ, αυτό είναι από την Παναγία. Το προηγούμενο ζουλάπι ήταν από τον διάβολο. Ήταν από παραχώρηση Θεού, για να δοκιμασθή η πίστη μας στην Καταπολιανή, στην φρουρό και προστάτιδα του νομού μας. Εγώ θα σας τον φτιάξω με πολλή επιτηδειότητα, για να σας ευφράνω, κι εσείς σιγοψάλλετε: «Εν τη κοιμίσει Σου ουκ εγκατέλιπες τον κόσμο, Παναγία Παρθένε».

Από το βιβλίο: «Μορφές που γνώρισα να ασκούνται στο σκάμμα της Εκκλησίας» - Α' έκδοση Σεπτέμβριος 2010 - Ιερά Μονή Δοχειαρίου, Άγιον Όρος

Πηγή: vimaorthodoxias.gr